

עת"א 64030/03 - אליעזר אלבויים (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר ->Zimoniim, מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בנצחת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15-03-64030 אלבויים(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - Zimoniim ואח'
עת"א 15-03-64021 אלבויים(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - Zimoniim ואח'
עת"א 15-03-63986 אלבויים(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - Zimoniim ואח'
תיק חיזוני:

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
עוטר	אליעזר אלבויים (אסיר)
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - Zimoniim
משיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

הוותר הגיש 4 עתירות בעניינים שונים. שלוש מן העתירות נדונו בפניו ביום 15/04/28 ועתירה אחת נדונה בפני הרכב.

בתחילת הדיון שהתקיים בפניו ביום 15/04/28 טען העוטר כי הגיש תחילת עתירה אחת לגבי כל ארבעת העניינים, אולם נאמר לו כי עליו לפצל את העתירות ולהגיש לגבי כל עניין עתירה נפרדת ולכן נאלץ לשלם אגרה בגין כל אחת מהעתירות שהגיש. העוטר ביקש כי תוחזר לו האגרה ששולם כיוון שלשיטו הוא רשיי היה להגיש את כל בקשותו במסגרת עתירה אחת.

המשיב התנגד לבקשתו וטען כי בשורה של החלטות קבע בית המשפט כי עתירות בהן מתבקשים סעדים מגוונים ללא הקשר בין הסעדים המבוקשים מן הראיי כי יוגשו בעתירות נפרדות ולא, תימחק העתירה וכן כי כל עתירה צריכה לכלול בתוכה בקשה אחת לדין בפני בית המשפט.

הנני סבור כי הצדיק עם המשיב וכי דין בקשר העוטר להידחות.

נפסק לא אחת כי על העוטר להפריד את העניינים בהם הוא מעוניין שביהם יש ידוע כך שכל אחד מהם או לפחות כל נושא מהנושאים שהעלתה, יוולה עתירה נפרדת לה יוכל המשיב להגיש. לפיכך, בעניינו, נדרש העוטר להגיש לגבי כל עניין עתירה נפרדת והעובדת שבתחלת הדיון הורית, בהיעדר התנגדות מטעם העוטר, על איחוד הדיון בשלושת העתירות, אין בה כדי להעלות או להוריד מדרישה זו.

עמוד 1

הכל הוא, שכל עותר המגיש עתירה לבית המשפט חייב בתשלום אגרה. תקנה 14(ג) לתקנות בית משפט (אגרות), התשמ"ח-1987, מאפשרת מתן פטור חלקו או מלא מתשלום האגרה בהתקיים שני תנאים: האחד - כי אין יכולתו של המבקש לשלם את האגרה; והשני-כאשר ההליך מגלה עילה.

נדרש איזון ראוי בין שני התנאים, שלו משקל לזכות הגישה של בעל דין לערכאות גם כאשר אין הוא בעל אמצעים כספיים לכך; הצד ערך זה ניתן משקל גם לאינטראס הציבורי במניעת הליכי סרק, המכובדים על מערכם ההלכליים בבית-המשפט, מבאים לבזבוז משאבים ציבוריים, ולפגיעה בלתי מידתית מצדדים מתדיינים המוטרדים לrisk לבית המשפט (בש"א 329/90 אברך נ' גרובו, פ"ד מד(2) 383, 388-389; ור' בשג"ץ 2044/06 עלאנגה נ' שירות בתיה הסוחב (לא פורסם) פסקה 5 - השופטת פרוקצ'יה).

פטור מאגרה ניתן בדרך כלל לאדם מחוסר אמצעים, אשר זקוק לסייע מבית המשפט בעניינים שיש בהם ממש פטור מאגרה אינו מועד לאפשר לאסיר לעסוק בהגשת עתירות באופן סדרתי.

במהלך הדיון שנערך בפניו חזר בו העותר משתי עתירות שהגיש, לאחר שהבין כי אין רלוונטיות לעניינו, ועתירתו השלישית לייצאה לחופשות נדחתה על ידי. הגשת עתירות רבות על ידי העותר גזלת מזמן של אסירים אחרים, אשר מבקשים לשטוח את טענותיהם בפני בית המשפט. טוב היה לעשות העותר לו היה עורק מיוחד של עתירותיו ומביא בפני בית המשפט רק אותם עניינים הדורשים עיון והכרעה של ממש.

יתרה מכך, העותר לא צירף לעתירותו בקשה לפטור מאגרה ולמעט הנימוק כי הינו סבור שהוא רשאי היה להגיש את כל עתירותו במסגרת אחת, לא פירט העותר מהם הנימוקים למתן הפטור, לרבות מצבו הכלכלי, ולא הוכיח כי הינו מחוסר אמצעים.

לפיכך, הנני דוחה את בקשה העותר וקבע כי אין מקום להורות על החזרת כספי האגרה תשלום בגין הגשת העתירות האמורות.

ניתנה היום, ח' סיון תשע"ה, 26 Mai 2015, בהעדר הצדדים.